

בַּיָּמִים הָהֵם	בימי מפלת סנחריב, (3 ימים לפני מפלתו. רש"י), (יש ראייה מפסוק ו' שזה היה לפני מפלת סנחריב),
חָלָה חֲזַקְיָהוּ לָמוֹת	חלה חזקיהו מחלה מסוכנת, שאפשר למות ממנה,
וַיָּבֹא אֵלָיו יְשַׁעְיָהוּ בֶן אָמוֹן הַנְּבִיא	ויבוא אליו ישעיהו הנביא,
וַיֹּאמֶר אֵלָיו	ואמר לו,
כֹּה אָמַר יְקָוֶה	כך אמר ד':
צוּ לְבֵיתְךָ	תצווה צוואה על עניני ביתך,
כִּי מֵת אַתָּה	כי תמות,
וְלֹא אֶתְחַיֶּה:	ולא תתרפא מהמחלה. (לפי חז"ל תמות בעוה"ז, ולא תחיה לעוה"ב).
וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר	חזקיהו סובב את פניו אל הקיר כדי להתפלל בכוונה,
וַיִּתְפַּלֵּל אֶל יְקָוֶה	והתפלל אל ד'.
וַיֹּאמֶר	וכך אמר:
אָנֹכִי יְקָוֶה	בבקשה ממך ד',
זָכֹר לִי עַכְשָׁיו	זכור לי עכשיו,
אֵת אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנֶיךָ	את אשר הייתי הולך לפניך, כלומר היה בלבי יראת שמים,
בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם	ועשיתי זאת באמת ובלב שלם,
וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי	ועשיתי מעשים שטובים בעיניך,
וַיִּבְךְּ חֲזַקְיָהוּ בְּכִי גָדוֹל: ס	ובכה בכי גדול.
וַיְהִי דְבַר יְקָוֶה אֶל יְשַׁעְיָהוּ	ויהי דבר נבואה אל ישעיהו,
לֵאמֹר:	וכך נאמר לו.
הֲלוֹךְ וְאָמַרְתָּ אֶל חֲזַקְיָהוּ	לך תאמר לחזקיהו,
כֹּה אָמַר יְקָוֶה אֶל הַיְיָ דָּוִד אָבִיךָ	כך אמר ד', שהוא אלוקי דוד אביך, (סבא שלך),
שָׁמַעְתִּי אֵת תְּפִלָּתְךָ	קבלתי את תפילתך,
רָאִיתִי אֵת דַּמְעוֹתֶיךָ	ראיתי את הדמעות שלך,
הַנְּנִי יוֹסֵף עַל יָמֶיךָ חֲמֵשׁ עָשָׂר שָׁנָה:	הנני מוסיף על ימך 15 שנה.
וּמִכֶּפֶר מֶלֶךְ אֲשׁוּר אֲצִילְךָ	ומיד מלך אשור, אציל אותך,
וְאֵת הָעִיר הַזֹּאת	ואת העיר ירושלים אציל,
וְגִנּוֹתַי עַל הָעִיר הַזֹּאת:	ואתן הגנה על העיר ירושלים.
וְזֶה לְךָ הָאוֹת מֵאֵת יְקָוֶה	וזה יהיה לך אות מאת ד',
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יְקָוֶה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דָּבַר:	שד' יעשה לך את הדבר הזה שדיבר, שירפא אותך מהחולי ויוסיף לך 15 שנות חיים.

<p>היו בירושלים מדרגות שבנה אותם אחז מלך יהודה, וע"י מדרגות אלו, יודעים מה השעה ביום, בגלל שכל שעה יורד הצל מדרגה אחת. ועכשיו אומר הנביא מה הוא האות: הנה אני מחזיר אחורה את צל המדרגות, ועי"ז יתארך היום, ביום שמת אחז,</p>	<p>הַנְּנִי מְשִׁיב אֶת צֶל הַמַּעְלֹת</p>
<p>ירד הצל במדרגות אחז בעשר מדרגות, ואז נתקצר היום, (הסיבה שהתקצר היום, כדי שלא יספידו אותו, לפי שהיה רשע), ועכשיו אחזיר ע"י נטיית ניצוץ השמש, את הצל אחורה בעשר מדרגות,</p>	<p>אֲשֶׁר יִרְדֶּה בַּמַּעְלֹת אֲחֹז בַּשֶּׁמֶשׁ אֲחִי כְּנִית עֶשֶׂר מַעְלֹת</p>
<p>וכך אכן היה, שניצוץ השמש חזר אחורה עשר מדרגות,</p>	<p>וַתִּשָּׁב הַשֶּׁמֶשׁ עֶשֶׂר מַעְלֹת בַּמַּעְלֹת</p>
<p>שפעם היא ירדה.</p>	<p>אֲשֶׁר יִרְדֶּה: ס</p>
<p>מכתב הודאה לד', שכתב חזקיהו,</p>	<p>מִכְתָּב לְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה</p>
<p>בגלל שהיה חולה,</p>	<p>בְּחֹלָתוֹ</p>
<p>ונתרפא מחליו.</p>	<p>וַיְחִי מִחֲלָיו:</p>
<p>אומר חזקיהו, אני אמרתי,</p>	<p>אֲנִי אָמַרְתִּי</p>
<p>בכריתת ימי (כלומר שיתקצרו ימיו),</p>	<p>בְּדַמֵּי יָמִי</p>
<p>אלך לשערי הקבר,</p>	<p>אֶלְכָה בְּשַׁעְרֵי שְׂאוֹל</p>
<p>ויחסרו לי יתר השנים שנשארו לי, עד שיגיעו השנים הקצובות לרוב בני אדם.</p>	<p>פָּקַדְתִּי יֵתֶר שְׁנוֹתַי:</p>
<p>אמרתי,</p>	<p>אָמַרְתִּי</p>
<p>לא אוכל להסתכל ולהתבונן במעשי -</p>	<p>לֹא אֶרְאֶה יְהוָה</p>
<p>היכן לא אוכל להתבונן במעשי - ה, בזה העולם, וקורא לו "ארץ החיים",</p>	<p>יְהוָה בְּאֶרֶץ הַחַיִּים</p>
<p>לא אוכל לראות בני אדם שמתהלכים בזה העולם, וקורא לו "חַדְלָל".</p>	<p>לֹא אֶבִּיט אָדָם עוֹד עִם יוֹשְׁבֵי חֹדְלָל:</p>
<p>דירתי נעקר,</p>	<p>דוֹרֵי נֹסֵעַ</p>
<p>ונגלה ממני,</p>	<p>וְנִגְלָה מִנִּי</p>
<p>כמו רועה שעוקר אהלו ממקום למקום,</p>	<p>כְּאֶהֱלֵ רֹעֵי</p>
<p>בגלל עבירות, כאילו פְּכַתִּי בעצמי את חיי במהירות, כמו האורג שממהר לכרות את היריעה מהמכונה אחרי שהיא מוכנה,</p>	<p>קִפַּדְתִּי כְּאֶרְגַּ חַיִּי</p>
<p>מהחולי הזה יגמור את החי,</p>	<p>מִדְּלָה יִבְצַעֲנִי</p>
<p>מהתחלת היום עד הלילה תשלים את יטמי חיי, כי ודאי אמות במשך היום.</p>	<p>מִיּוֹם עַד לַיְלָה תִּשְׁלִימֵנִי:</p>

שׁוֹיִתִּי עַד בַּקֶּר	בלילה, שמתני לעצמי זמן שעד הבוקר יגמרו החיים שלי,
כָּאֲרִי	כמו אריה ששובר את עצמותיה של החיה שטורף,
כֵּן יִשְׁבֵר כָּל עֲצָמוֹתַי	כך המחלה התחזקה כ"כ, ושברה את עצמותי,
מִיּוֹם עַד לַיְלָה תִּשְׁלִימְנִי:	ואז חשבתי שמתחילת היום עד הלילה, תגמור את ימי חי.
כָּסוּס עֲגוּר	כמו העופות ששמים סוס ועגור,
כֵּן אֶצְפָּץ	כך הייתי משמיע קול צפצוף מרוב כאב,
אֶהְגֶּה כִּי־וְנָה	השמעתי קול המיה של יונה,
דָּלוּ עֵינַי לְמָרוֹם	הורמו עיני לשמים, לבקש עזרה מד',
אֲדַן־נִי עֲשָׂקָה לִי	ד', תעשוק ממני את המחלה,
עֲרַבְנִי:	ותעשה שיהיה לי מתוק.
מָה אֲדַבֵּר	מה אדבר, הרי יש לי הרבה דברי שבח לומר לד',
וְאָמַר לִי	ד' אמר לי דברי נחמה,
וְהוּא עָשָׂה	ואכן קיים,
אֲדַדָּה כָּל שָׁנוֹתַי	לכן אנדוד שינה מעיני, כדי לשבח לד',
עַל מֵר נַפְשִׁי:	על שהייתה נפשי מרה, וד' ניחם אותי.
אֲדַן־נִי עָלֵיהֶם יַחֲיוּ	ד' גזר על כל המתים שיחיו,
וּלְכָל בָּהֶן חַי רֹחַי	והראשון שבכולם, החיה את רוחי,
וְתַחֲלִימְנִי	ושלח לי בריאות וחוזק,
וְהַחֲיֵנִי:	ונתן לי את החיים.
הִנֵּה לְשָׁלוֹם	הנה כשהייתי חולה, קויתי שיהיה לי שלום,
מֵר לִי מֵר	אך נוספה לי מרירות על מרירותי, כאב על כאבי,
וְאַתָּה חֲשַׁקְתָּ נַפְשִׁי	אבל אתה התאוית להחיות את נפשי,
מִשַּׁחַת בְּלִי	שלא תרד לקבר שעושה את הכל בלוי,
כִּי הִשְׁלַכְתָּ אַחֲרַי גּוֹן כָּל חַטָּאִי:	כי העלמת עין מעוונותי, אומר זאת במשל, השלכת אחרי גופך כל חטאי.
כִּי לֹא שָׂאוֹל תוֹדֵךְ	כי מי שבקבר, לא יכול להודות לך, לכן השארתי, שאוכל להודות לך על מפלת סנחריב,
מֹות יְהַלְלֶךְ	כופל הדברים, אנשי מות לא יכולים להלל אותך,
לֹא יִשְׁבְּרוּ יוֹרְדֵי בּוֹר אֶל אֲמַתְךָ:	אנשים שנמצאים בקבר, שמכונה בשם

"בור", אינם מקוים שתאמת את דבריך שהבטחת להם, כי כבר אין להם תועלת בעניני העולם הזה, כך אני אם הייתי מת, לא הייתי מקוה שתאמת הבטחתך, להפיל את סנחריב.	
כל מי שהוא חי, יכול להודות לך,	חי חי הוא יודך
כמו שאני חי היום, ומודה לך,	כמוני היום
כל אב מודיע לבנים שלו, את מידת האמיתות שלך, שאתה מבטיח ומקיים, כך אני אודיע לבני, אם יהיו לי.	אב לבנים יודיע אל אמתך:
ד' אמר שיושיע אותי, ואכן הושיעני,	יך וך להושיעני
מנגינת השבח הזה אני אנגן,	ונגנותי ננגן
וגם הלויים שמשוררים בבית ד' כל ימי חיינו.	כל ימי חיינו על בית יך וך:
אמר ישעיהו, שיקחו גוש תאנים דבוקות יחד, שנקראים "דבילה", וימרחו אותה על תחבושת, וישימו אותה על השחין שהיה לחזקיהו, ויתרפא.	וי אמר ישעיהו ישאו דבלת תאנים וימרחו על השחין ויחי:
חזקיהו אמר,	וי אמר חזקיהו
כמה טוב האות הזה, שהתרפאתי,	מה אות
ואוכל לעלות לביהמ"ק.	כי אעלה בית יך וך: ס
	ישעיהו פרק לט
בעת ההיא, לאחר שנרפא חזקיהו,	בעת ההוא
שלח מרודך בלאדן בן בלאדן מלך בבל,	שלח מרודך בלאדן בן בלאדן מלך בבל
אגרות	ספרים
ומתנה אל חזקיהו,	ומנחה אל חזקיהו
כי שמע שהיה חולה ונרפא בדרך נס.	וישמע כי חלה ויחזק:
חזקיהו שמח שבאו אליו,	וישמח עליהם חזקיהו
הראה להם, את הבית שיש שם דברים נחמדים,	ויראם את בית נכתה נכתו
את הכסף, את הזהב, ואת הבשמים,	את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים
ואת השמן הטוב, הוא שמן אפרסמון,	ואת השמן הטוב
ואת כל הבתים שיש שם את כליו,	ואת כל בית כליו
וכל מה שנמצא באוצרות שלו,	ואת כל אשר נמצא באצר תיו
לא היה דבר שלא הראה להם חזקיהו,	לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו
הן בביתו הפרטי,	בביתו
הן של ממשלתו.	ובכל ממשלתו:
ישעיהו הנביא בא אל המלך חזקיהו,	ויבא ישעיהו הנביא אל המלך

	חֲזַקְיָהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו
ושאל אותו ,	מָה אָמְרוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
מה אמרו לך האנשים האלה ,	וּמַאִין יָבֹאוּ אֵלַיְךָ
ומאיזה מקום באו אליך ,	וַיֹּאמֶר חֲזַקְיָהוּ
ענה לו חזקיהו ,	מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה בָּאוּ אֵלַי מִבָּבֶל:
מארץ רחוקה באו , הלא היא ארץ בבל .	וַיֹּאמֶר
שאלו ישעיהו ,	מָה רָאוּ בְּבֵיתְךָ
מה ראו בביתך ,	וַיֹּאמֶר חֲזַקְיָהוּ
ענה לו חזקיהו ,	אֵת כָּל אֲשֶׁר בְּבֵיתִי רָאוּ
כל מה שיש בביתי ראו ,	לֹא הָיָה דְבַר אֲשֶׁר לֹא הִרְאִיתִים
לא היה דבר שלא הראיתי להם מה שיש באוצרותי . (אפילו ס"ת . רש"י) .	בְּאוֹצְרֹתַי:
אמר ישעיהו לחזקיהו ,	וַיֹּאמֶר יִשְׁעִיָּהוּ אֶל חֲזַקְיָהוּ
שמע את דבר ד' שהוא אדון על כל הצבאות .	שִׁמַע דְּבַר יְקָ וְקַן צְבָאוֹת:
הנה יגיעו ימים ,	הִנֵּה יָמִים בָּאִים
ויהיה נקח כל מה שיש בביתך ,	וְנִשָּׂא כָּל אֲשֶׁר בְּבֵיתְךָ
ואת כל מה שהחביאו אבותיך באוצרות עד היום הזה ,	וְאֲשֶׁר אָצְרוּ אָבֹתֶיךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה
יקחו את הכל לארץ בבל ,	בָּבֶל
לא ישאר שום דבר ,	לֹא יוֹתֵר דְּבַר
כך אמר ד' .	אָמַר יְקָ וְקַן:
ומצאצאיך שיצאו ממך ,	וּמִבְּנֵיךָ אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִמֶּךָ
שתוליד אותם , הם חנניה מישראל ועזריה ,	אֲשֶׁר תּוֹלִיד
יקחו ,	יִקְחוּ
ויהיו שרים וממונים , בארמון של מלך בבל .	וְהָיוּ סָרִיסִים בְּהִיכַל מֶלֶךְ בָּבֶל:
אמר חזקיהו ליסעיהו ,	וַיֹּאמֶר חֲזַקְיָהוּ אֶל יִשְׁעִיָּהוּ
מוצא חן בעיני הדבר שדיברת בשם ד' ,	טוֹב דְּבַר יְקָ וְקַן אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
והסביר את עצמו , הואיל ובְּיָמַי יהיה שלום ,	וַיֹּאמֶר כִּי יִהְיֶה שְׁלוֹם
וד' יקיים את מה שהבטיח לי , לא איכפת לי מה שיהיה אחרי שאמות .	וְאַמֶּת בְּיָמַי: פ

בְּיָמֵם הָהֵם בימי מפלת סנחריב , (3 ימים לפני מפלתו . רש"י) , (יש ראייה מפסוק ו' שזה היה לפני מפלת סנחריב) , **חֲזַקְיָהוּ לָמוֹת** חלה חזקיהו מחלה מסוכנת , שאפשר למוות ממנה , **וַיָּבֹאוּ אֵלָיו יִשְׁעִיָּהוּ בֶן אֲמוּץ הַנְּבִיא**

ויבוא אליו ישעיהו הנביא, **וַיֹּאמֶר אֵלָיו** ואמר לו, **כֹּה אָמַר יְקֹנֵן יְקֹנֵן** כך אמר ד': **צו לְבִיתְךָ** תצווה צוואה על עניני ביתך, **כִּי מַת אֲתָה** כי תמות, **וְלֹא תַחֲיָה** ולא תחיה (לפי חז"ל תמות בעוה"ז, ולא תחיה לעוה"ב). **וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָנָיו אֶל הַקִּיר** חזקיהו סובב את פניו אל הקיר כדי להתפלל בכוונה, **וַיִּתְפַּלֵּל אֶל יְקֹנֵן** והתפלל אל ד'. **וַיֹּאמֶר** וכך אמר: **אָנָּה יְקֹנֵן** בבקשה ממך ד', **זָכַר נָא** זכור לי עכשיו, **אֵת אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנֶיךָ** את אשר הייתי הולך לפניך, כלומר היה בלבי יראת שמים, **בְּאַמַּת וּבְלֵב שְׁלָם** ועשיתי זאת באמת ובלב שלם, **וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי** ועשיתי מעשים שטובים בעיניך, **וַיַּבֶּךְ חֲזַקְיָהוּ בְּכִי גְדוֹל: ס** ובכה בכי גדול. **וַיְהִי דְבַר יְקֹנֵן אֶל יִשְׁעִיָּהוּ** ויהי דבר נבואה אל ישעיהו, **לֵאמֹר: וְכַךְ נֹאמַר לּוֹ. הֲלוֹךְ וְאָמַרְתָּ אֶל חֲזַקְיָהוּ** לך תאמר לחזקיהו, **כֹּה אָמַר יְקֹנֵן אֶל הַיְדוּד אָבִיךָ** כך אמר ד', שהוא אלוקי דוד אביך, (סבא שלך), **שָׁמַעְתִּי אֵת תְּפִלָּתְךָ** קבלתי את תפילתך, **רְאִיתִי אֵת דְּמַעְתְּךָ** ראיתי את הדמעות שלך, **הַנְּנִי יוֹסֵף עַל יָמֶיךָ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה: הַנְּנִי מוֹסִיף עַל יָמֶיךָ 15 שָׁנָה. וּמִכַּף מֶלֶךְ אֲשׁוּר אֲצִילְךָ** ומיד מלך אשור, אציל אותך, **וְאֵת הָעִיר הַזֹּאת** ואת העיר ירושלים אציל, **וְגִנּוּתִי עַל הָעִיר הַזֹּאת: וְאֵתן הַגְּנָה עַל הָעִיר יְרוּשָׁלַיִם. וְזֶה לְךָ הָאוֹת מֵאֵת יְקֹנֵן** וזה יהיה לך אות מאת ד', **אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יְקֹנֵן אֵת הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבֶּר: שִׁדְּיָהוּ יַעֲשֶׂה לְךָ אֵת הַדְּבָר הַזֶּה שְׁדִיבֵר,** שירפא אותך מהחולי ויוסיף לך 15 שנות חיים. **הַנְּנִי מְשִׁיב אֵת צֵל הַמַּעֲלֹת** היו בירושלים מדרגות שבנה אותם אחז מלך יהודה, וע"י מדרגות אלו, יודעים מה השעה ביום, בגלל שכל שעה יורד הצל מדרגה אחת. ועכשיו אומר הנביא מה הוא האות: הנה אני מחזיר אפורה את צל המדרגות, ועי"ז יתארך היום, ביום שמת אחז, **אֲשֶׁר יֵרְדֶה בַּמַּעֲלֹת אַחַז בְּשֶׁמֶשׁ אַחַז כְּנִית עֶשֶׂר מַעֲלֹת** ירד הצל במדרגות אחז בעשר מדרגות, ואז נתקצר היום, (הסיבה שהתקצר היום, כדי שלא יספידו אותו, לפי שהיה רשע), ועכשיו אחזיר ע"י נטיית ניצוץ השמש, את הצל אפורה בעשר מדרגות, **וְתִשָּׁב הַשֶּׁמֶשׁ עֶשֶׂר מַעֲלֹת בַּמַּעֲלֹת** וכך אכן היה, שניצוץ השמש חזר אפורה עשר מדרגות, **אֲשֶׁר יֵרְדֶה: ס** שפעם היא ירדה. **מִכְּתָב לְחֲזַקְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה** מכתב הודאה לד', שכתב חזקיהו, **בְּחֵלְתוֹ** בגלל שהיה חולה, **וַיַּחֲזִי מַחְלָיו: וְנִתְרַפָּא מִחֲלָיו. אָנֹכִי אָמַרְתִּי** אומר חזקיהו, אני אמרתי, **בְּדַמִּי יָמִי בְּכַרִּיתִת יָמִי** (כלומר שיתקצרו ימיו), **אֲלֹכָה בְּשַׁעְרֵי שְׂאוֹל** אלך לשערי הקבר, **פָּקַדְתִּי יְתֵר שָׁנוֹתַי: וַיַּחֲסֵרוּ לִי יְתֵר הַשָּׁנִים שֶׁנִּשְׂאָרוּ לִי,** עד שיגיעו השנים הקצובות לרוב בני אדם. **אָמַרְתִּי אֲמַרְתִּי, לֹא אֶרְאֶה יְהוָה** לא אוכל להסתכל ולהתבונן במעשי יְ-הוָה, **יְהוָה בְּאַרְץ הַחַיִּים** היכן לא אוכל להתבונן במעשי יְ-הוָה, בזה העולם, וקורא לו "ארץ החיים", **לֹא אָבִיט אָדָם עוֹד עִם יוֹשְׁבֵי חֶדְלָה: לֹא אוֹכַל לִרְאוֹת בְּנֵי אָדָם שֶׁמִּתְהַלְכִים בְּזֶה הָעוֹלָם,** וקורא לו "חֶדְלָה". **דוֹרֵי נֶסֶע דִּירְתִּי נַעֲקָר, וְנִגְלָה מִנִּי וְנִגְלָה מִמֶּנִּי, כֹּא הֵל רְעִי** כמו רועה שעוקר אהלו ממקום למקום, **קִפְדְּתִי כֹא רֵג חַיִּי** בגלל עבירות, כאילו פָּכַתִּי בעצמי את חיי במהירות, כמו האורג שממהר לכרות את היריעה מהמכונה אחרי שהיא מוכנה, **מִדְּלָה יִבְצַעְנִי** מהחולי הזה יגמור את החי, **מִיּוֹם עַד לַיְלָה תִּשְׁלִימְנִי: מֵהַתְּחִלַּת הַיּוֹם עַד הַלַּיְלָה תִּשְׁלִים אֵת יְטֵמִי חַיִּי,** כי ודאי אמות במשך היום. **שׁוֹיְתִי עַד בְּקֶרַב לַיְלָה,** שמתי לעצמי זמן שעד הבוקר יגמרו החיים שלי, **כְּאֶרֶץ** כמו אריה ששובר את עצמותיה של החיה שטורף, **כֵּן יִשְׁבֵר כָּל עַצְמוֹתַי** כך המחלה התחזקה כ"כ, ושברה את עצמותי, **מִיּוֹם עַד לַיְלָה תִּשְׁלִימְנִי: וְאֵז חֲשַׁבְתִּי שֶׁמִּתְחִילַת הַיּוֹם עַד הַלַּיְלָה,** תגמור את ימי חי. **כְּסוּס עֲגוּר** כמו העופות ששמים סוס ועגור, **כֵּן אֲצַפְצֵף** כך הייתי משמיע קול צפצוף מרוב כאב, **אֶהְגֶּה כִּיּוֹנָה** השמעתי קול המיה של יונה, **דָּלוּ עֵינַי לְמָרוֹם** הורמו עיני לשמים, לבקש עזרה מד', **אֲדַנִּי עֲשָׂקָה לִי** ד', תעשוק ממני את המחלה, **עֲרַבְנִי: וְתַעֲשֶׂה שִׁיְהִיָּה לִי מִתּוֹק. מָה אֲדַבֵּר** מה אדבר, הרי יש לי הרבה דברי שבח לומר לד', **וְאָמַר לִי ד' אָמַר לִי דְבַרִּי נַחֲמָה, וְהוּא עֲשֶׂה וְאֲכַן קִיִּים, אֲדַבֵּר כָּל שָׁנוֹתַי** לכן אנדוד שינה מעיני, כדי לשבח לד', **עַל מֶר נַפְשִׁי: עַל**

שהייתה נפשי מרה, וד' ניחם אותי. אֲדַנִּי עֲלֵיהֶם יַחֲיוּ ד' גזר על כל המתים שיחיו, וּלְכָל בְּהֵן חַיֵּי רוּחֵי וְהָרָאוֹן שֶׁבְכּוֹלָם, הַחַיָּה אֶת רוּחֵי, וְתַחֲלִימֵנִי וּשְׁלַח לִי בְרִיאוֹת וְחַוְזָק, וְהַחַיֵּינִי: וְנָתַן לִי אֶת הַחַיִּים. הִנֵּה לְשָׁלוֹם הִנֵּה כִּשְׁהִייתִי חוֹלָה, קוֹיִתִי שִׁיחִיה לִי שְׁלוֹם, מֵר לִי מֵר אֲךְ נּוֹסֶפֶה לִי מְרִירוֹת עַל מְרִירוֹתִי, כָּאֵב עַל כָּאֵבִי, וְאַתָּה חֲשַׁקְתָּ נַפְשִׁי אֲבָל אַתָּה הַתְּאוּיֹת לַהַחַיִּוֹת אֶת נַפְשִׁי, מִשְׁחַת בְּלִי שְׁלֹא תֵרַד לְקַבֵּר שְׁעוֹשָׂה אֶת הַכֹּל בְּלוּי, כִּי הַשְּׁלַכְתָּ אַחֲרַי גּוֹךְ כָּל חֲטָאִי: כִּי הֵעֵלַמְתָּ עֵינַי מֵעוֹנוֹנוֹתַי, אֹמֵר זֹאת בְּמִשְׁלַל, הַשְּׁלַכְתָּ אַחֲרַי גּוֹפֵךְ כֹּל חֲטָאִי. כִּי לֹא שְׁאוֹל תּוֹדֵךְ כִּי מִי שֶׁבִקְבֵר, לֹא יִכּוֹל לַהּוֹדוֹת לָךְ, לִכֵּן הִשְׁאַרְתֵּנִי, שְׁאוֹכֵל לַהּוֹדוֹת לָךְ עַל מִפְּלַת סִנְחָרִיב, מֹת יְהַלְלֵךְ כּוֹפֵל הַדְּבָרִים, אֲנָשִׁי מוֹת לֹא יִכּוֹלִים לַהֲלֵל אֹתְךָ, לֹא יִשְׁבְּרוּ יוֹרְדֵי בּוֹר אֶל אֲמֶתְךָ: אֲנָשִׁים שֶׁנִּמְצְאוּ בְּקַבֵּר, שֶׁמְכֻנָּה בְּשֵׁם "בוֹר", אֵינָם מְקוּיִם שֶׁתְּאַמֵּת אֶת דְּבָרֶיךָ שֶׁהַבְּטַחְתָּ לָהֶם, כִּי כִּבֵּר אֵינָן לָהֶם תּוֹעֵלַת בְּעִנְיָנֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, כִּךְ אֲנִי אִם הֵייתִי מֵת, לֹא הֵייתִי מְקוּהָ שֶׁתְּאַמֵּת הַבְּטַחְתָּ, לַהֲפִיל אֶת סִנְחָרִיב. חַי חַי הוּא יוֹדֵךְ כֹּל מִי שֶׁהוּא חַי, יִכּוֹל לַהּוֹדוֹת לָךְ, כְּמוֹנֵי הַיּוֹם כְּמוֹ שֶׁאֲנִי חַי הַיּוֹם, וּמוֹדָה לָךְ, אֲב לְבָנִים יוֹדִיעַ אֶל אֲמֶתְךָ: כֹּל אֲב מוֹדִיעַ לְבָנִים שְׁלוֹ, אֶת מִידַת הָאֲמִיתוֹת שֶׁלָּךְ, שֶׁאַתָּה מְבַטֵּיחַ וּמְקַיֵּם, כִּךְ אֲנִי אֹדִיעַ לְבָנִי, אִם יֵהִיוּ לִי. יֵקֵן וְיֵקֵן לְהוֹשִׁיעֵנִי ד' אִמֵּר שִׁיוֹשִׁיעַ אֹתִי, וְאֲכַן הוֹשִׁיעֵנִי, וְנִגְנוֹתֵי נִגְנוֹן מִנְּגִינַת הַשֶּׁבַח הַזֶּה אֲנִי אֲנַגֵּן, כֹּל יְמֵי חַיֵּינוּ עַל בֵּית יֵקֵן וְיֵקֵן: וְגַם הַלוּוִיִּם שֶׁמְשׁוֹרְרִים בְּבֵית ד' כֹּל יְמֵי חַיֵּינוּ. וַיֵּאמֶר יִשְׁעִיָּהוּ יִשְׂאוּ דְבַלַּת תְּאַנִּים וַיִּמְרְחוּ עַל הַשְּׁחִין וַיַּחֲיוּ: אִמֵּר יִשְׁעִיָּהוּ, שִׁיקְחוּ גוֹשׁ תְּאַנִּים דְּבוֹקוֹת יָחַד, שֶׁנִּקְרָאִים "דְּבִילָה", וַיִּמְרְחוּ אֹתָהּ עַל תְּחַבּוּשַׁת, וַיִּשִׂמוּ אֹתָהּ עַל הַשְּׁחִין שֶׁהִיא לַחֲזַקִּיהוּ, וַיִּתְרַפֵּא. וַיֵּאמֶר חֲזַקִּיהוּ חֲזַקִּיהוּ אִמֵּר, מָה אֹת כִּמָּה טוֹב הָאוֹת הַזֶּה, שֶׁהִתְרַפַּאתִי, כִּי אֶעֱלֶה בֵּית יֵקֵן וְיֵקֵן: ס וְאוֹכֵל לַעֲלוֹת לְבִיהֵמ"ק.

ישעיהו פרק לט

בַּעַת הַהוּא בַּעַת הַהִיא, לְאַחַר שֶׁנִּרְפָּא חֲזַקִּיהוּ, שְׁלַח מֵר דָּךְ בְּלָאֲדוֹ בֶן בְּלָאֲדוֹ מֶלֶךְ בְּבַל שְׁלַח מְרוֹדֵךְ בְּלָאֲדוֹ בֶן בְּלָאֲדוֹ מֶלֶךְ בְּבַל, סְפָרִים אֲגָרוֹת וּמִנְחָה אֶל חֲזַקִּיהוּ וּמִתְנָה אֶל חֲזַקִּיהוּ, וַיִּשְׁמַע כִּי חָזָה וַיַּחֲזֵק: כִּי שָׁמַע שֶׁהִיא חוֹלָה וְנִרְפָּא בְּדֶרֶךְ נֶס. וַיִּשְׁמַח עֲלֵיהֶם חֲזַקִּיהוּ חֲזַקִּיהוּ שֶׁמַּח שְׁבָאוֹ אֱלִיוֹ, וַיִּרְאֵם אֶת בֵּית נִכְתָּה נִכְתּוֹ הִרְאָה לָהֶם, אֶת הַבַּיִת שִׁישׁ שֶׁם דְּבָרִים נִחְמָדִים, אֶת הַכֶּסֶף וְאֶת הַזָּהָב וְאֶת הַבְּשָׂמִים אֶת הַכֶּסֶף, אֶת הַזָּהָב, וְאֶת הַבְּשָׂמִים, וְאֶת הַשְּׂמָן הַטוֹב וְאֶת הַשְּׂמָן הַטוֹב, הוּא שְׂמָן אֲפֵרֶסְמוֹן, וְאֶת כָּל בֵּית כְּלָיו וְאֶת כָּל הַבַּתִּים שִׁישׁ שֶׁם אֶת כְּלָיו, וְאֶת כָּל אֲשֶׁר נִמְצָא בְּאֶרְצוֹתָיו וְכָל מָה שֶׁנִּמְצָא בְּאוֹצְרוֹת שְׁלוֹ, לֹא הָיָה דְבָר אֲשֶׁר לֹא הָרָאֵם חֲזַקִּיהוּ לֹא הָיָה דְבָר שֶׁלֹּא הִרְאָה לָהֶם חֲזַקִּיהוּ, בְּבֵיתוֹ הֵן בְּבֵיתוֹ הַפְּרָטִי, וּבְכָל מְמִשְׁלָתוֹ: הֵן שֶׁל מִמְּשַׁלְתּוֹ. וַיִּבֵּא יִשְׁעִיָּהוּ הַנְּבִיא אֶל הַמֶּלֶךְ חֲזַקִּיהוּ יִשְׁעִיָּהוּ הַנְּבִיא בָּא אֶל הַמֶּלֶךְ חֲזַקִּיהוּ, וַיֵּאמֶר אֵלָיו וְשָׁאַל אֹתוֹ, מָה אֲמָרוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה מָה אֲמָרוּ לָךְ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה, וּמֵאֵינָן יָבֹאוּ אֵלָיֶךָ וּמֵאִיזָה מְקוֹם בָּאוּ אֵלֶיךָ, וַיֵּאמֶר חֲזַקִּיהוּ עֲנֵה לוֹ חֲזַקִּיהוּ, מֵאַרְצָה רְחוֹקָה בָּאוּ אֵלַי מִבְּבֶל: מֵאַרְצָה רְחוֹקָה בָּאוּ, הֲלֹא הִיא אֶרֶץ בְּבַל. וַיֵּאמֶר שָׁאוֹל יִשְׁעִיָּהוּ, מָה רָאוּ בְּבֵיתְךָ מָה רָאוּ בְּבֵיתְךָ, וַיֵּאמֶר חֲזַקִּיהוּ עֲנֵה לוֹ חֲזַקִּיהוּ, אֶת כָּל אֲשֶׁר בְּבֵיתִי רָאוּ כֹל מָה שִׁישׁ בְּבֵיתִי רָאוּ, לֹא הָיָה דְבָר אֲשֶׁר לֹא הָרָאִיתִים בְּאוֹצְרוֹתַי: לֹא הָיָה דְבָר שֶׁלֹּא הָרָאִיתִי לָהֶם מָה שִׁישׁ בְּאוֹצְרוֹתַי. (אֲפִילוֹ ס"ת. רש"י). וַיֵּאמֶר יִשְׁעִיָּהוּ אֶל חֲזַקִּיהוּ אִמֵּר יִשְׁעִיָּהוּ לְחֲזַקִּיהוּ, שְׁמַע דְּבַר יֵקֵן וְיֵקֵן צְבָאוֹת: שָׁמַע אֶת דְּבַר ד' שֶׁהוּא אֲדוֹן עַל כָּל הַצְּבָאוֹת. הִנֵּה יְמִים בָּאִים הִנֵּה יִגִּיעוּ יְמִים, וְנִשְׂאָ כָּל אֲשֶׁר בְּבֵיתְךָ וַיְהִי נֶקֶח כֹּל מָה שִׁישׁ בְּבֵיתְךָ, וְאֲשֶׁר אֲצָרוּ אֲבֹתֶיךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֶת כָּל מָה שֶׁהַחֲבִיאוּ אֲבוֹתֶיךָ בְּאוֹצְרוֹת עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּבַל יִקְחוּ אֶת הַכֹּל לְאַרְצָה בְּבַל, לֹא יִוָּתֵר דְּבָר לֹא יִשָּׂאָר שׁוֹם דְּבַר, אִמֵּר יֵקֵן וְיֵקֵן: כִּךְ אִמֵּר ד'. וּמִבְּנֵיךָ אֲשֶׁר יִצְאוּ מִמֶּךָ וּמִצְאֲצֵאֶיךָ שִׁיִּצְאוּ מִמֶּךָ, אֲשֶׁר תּוֹלִיד שְׁתּוֹלִיד אֹתָם, הֵם חֲנַנְיָה מִיִּשְׂרָאֵל וְעִזְרִיָּה, יִקְחוּ יִקְחוּ, וְהָיוּ סְרִיסִים בְּהִיכָל מֶלֶךְ בְּבַל: וַיְהִיו

שרים וממונים, בארמון של מלך בבל. **וַיֹּאמֶר חֲזַקְיָהוּ אֶל יְשַׁעְיָהוּ** אמר חזקיהו
לישעיהו, **טוֹב דְּבַר יְקֹנָן אֲשֶׁר דִּבֶּרְתָּ** מוצא חן בעיני הדבר שדיברת בשם ד',
וַיֹּאמֶר כִּי יִהְיֶה שְׁלוֹם והסביר את עצמו, הואיל וּבְיָמַי יִהְיֶה שְׁלוֹם, **וְאָמַת**
בְּיָמַי: פ וד' יקיים את מה שהבטיח לי, לא איכפת לי מה שיהיה אחרי שאמות.